Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты пословъ предложивъ міністеръ фінансôвъ проєктъ змѣны арт. VI. алін. 6 закона финансового на 1893 р. Змѣна дотыкає ужитя кредитôвъ до марта 1894 р. замѣсть до кôнця 1893 р., якъ то було въ первѣстнôмъ предложеню. — По семъ присвятивъ президентъ теплу згадку помершому пос. Вл. Козебрôдскому. Судъ краєвый въ Задарѣ зажадавъ позволеня ставити пос. Біянкініого, редактора Narod. List-у передъ судъ за оскорбу чести. — Ґр. Таффе вôдповѣдавъ на кôлька интерпеляцій, мѣжь иншими на интерпеляцію пос. Слявіка въ справѣ зарядженъ противъ повеней. Презесъ міністрôвъ заявивъ, що въ сѣй справѣ выславъ поученє до шефôвъ краєвыхъ. На интерпеляцію пос. Гавка въ справѣ поступованя передъ трибуналомъ державнымъ, заявивъ ґр. Таффе, що міністерство не єсть обовязане вносити письма процесовѣ.

Зъ порядку дневного розпочала ся дискусія надъ буджетомъ міністерства справедливости. Пос. Евгеній Абрагамовичъ жалувавъ ся на перетяженє судôвъ, особливо въ Галичинѣ, де людность въ наслѣдокъ нужды буває скора до процесôвъ и домагавъ ся заведеня устнои и явнои процедуры судово-цивильнои, опертои на засадѣ свобôдного доказу. Бесѣдникъ жадавъ дальше помноженя судôвъ и збôльшеня числа урядникôвъ судовыхъ въ Галичинѣ, въ котрôй бракъ силъ судейскихъ, особливо для переводженя дуже численныхъ справъ дрôбныхъ. Пос. Абрагамовичъ запытувавъ міністра справедливости въ справѣ заведеня суду окружного въ Стрыю, що уважає за рѣчь конечну и наглу, наконецъ высказавъ надѣю, що міністеръ, котрый гостивъ въ Галичинѣ и знає єѣ вôдносины, постарає ся такожь о усуненє недостачь въ єѣ судôвництвѣ. Пос. Адельбахеръ промавлявъ въ справѣ дієрністôвъ судовыхъ и дозорцѣвъ вязничныхъ та поставивъ вôдповѣдну резолюцію а заразомъ домагавъ ся, щобы дієрністы по якôмсь часѣ могли одержувати посады канцелярійнѣ. — Пос. Соколь промавлявъ по чески и жалувавъ ся головно на численнѣ конфіскаты часописей.

Міністеръ справедливости ґр. Шенборнъ подавъ насамперѣдъ до вѣдомости Палаты, що майже певно ще сеи сесіѣ парляментарнои предложить проєктъ поступованя въ процесахъ цивильныхъ, проєктъ закона о выконуваню судôвництва и компетенцію звычайныхъ судôвъ въ справахъ цивильныхъ, а наконецъ проєктъ закона о поступованю екзекуційнôмъ. Проєкты тѣ суть выготовленѣ на засадѣ устного и явного поступованя. Въ справѣ поступованя карного вказавъ п. Міністеръ на рядъ строгихъ постановъ и жалувавъ ся на то, що законъ карный не може бути такъ скоро залагодженый; парляментъ повиненъ рѣшити ся, чи хоче такого закона, чи нѣ, бо въ противнôмъ случаю було бы правительство змушене перевести часткову реформу при помочи новель до закона карного.

Дальше зазначивъ п. Міністеръ, що єсть за тымъ, щобы авскультантамъ признати адъюта и системізувати сему клясу ранґи для одной части судьѣвъ повѣтовыхъ. Що до суду окружного въ Стрыю, то приобѣцявъ п. міністеръ, що въ найблизшôмъ часѣ постарає ся о вôдповѣднѣ будынки. Правительство звертає увагу на побôльшенє числа судôвъ въ Галичинѣ, але то рѣчь зовсѣмъ природна, що поступъ въ сѣй справѣ може бути лишь повôльнымъ. А всежь таки прибуває въ Галичинѣ що року пересѣчно по два суды повѣтовѣ. Міністеръ зазначивъ вôдтакъ велике перетяженє судôвъ въ Галичинѣ, а именно у всхôднôй Галичинѣ — заявивъ, що було бы дуже пожеланымъ, щобы можна якось дѣлати противъ надзвычайнои охоты людей въ сихъ сторонахъ до процесôвъ и сварокъ. Дальше сконстатувавъ п. Міністеръ, що число злочинôвъ зменшило ся, а причина того лежить у всѣлякихъ чинникахъ. Було бы то дуже потѣшаючимъ обявомъ, наколибъ до того причинило ся морально-релиґійне выхованє въ школахъ народныхъ; єсть то однакожь лишь єго субєктивный поглядъ, але то зможе дѣйстно тогды наступити, скоро въ школѣ буде ся класти якъ найбôльшу вагу на релиґійне выхованє. *(Оплески зъ правицѣ).*

Въ справѣ дієрністôвъ заявивъ ґр. Шенборнъ, що веде теперь переговоры зъ міністерствомъ справъ внутрѣшныхъ що до забезпеченя ихъ на случай недуги и старости. Що до мировыхъ судôвъ, то сказавъ п. міністеръ, що вôнъ имъ не противить ся, мусить однакожь застеречи ся противъ того погляду, що они будуть квалітативно выдавати лѣпшѣ вироки, якъ дотеперѣшнѣ суды, въ котрыхъ людность видить мѣсце безсторонности. Вкôнци обѣцявъ п. міністеръ розважити всѣ порушенѣ справы.

Пос. Менґеръ вказувавъ на хибы въ нинѣшнôмъ процесѣ цивильнôмъ, говоривъ о справѣ ческôй и наконецъ промавлявъ за мировыми судами. — Пос. Вашатый жалувавъ ся на поступованє судьѣвъ нѣмецкихъ въ справахъ зъ Чехами, але вôдтакъ попросивъ президента, щобы вôдрочено засѣданє, позаякъ вôнъ утомивъ ся и нездужає. Засѣданє по тôмъ вôдрочено.

Станъ и сила австро-угорскои арміѣ.

Часопись Armeeblatt подає такѣ автентичнѣ даты про станъ и силу австро-угорскои

ЛИЦАРСКÔСТЬ СЕЛЯНЬСКА.

Зъ италіяньского. Написавъ Дж. Верґа).*

Турідду Манка, сынъ кумцѣ Нунціѣ, вернувши зъ войска, покручувавъ ся якъ та пава що недѣлѣ по селу въ тôмъ своѣмъ мундурѣ берзалієрскôмъ [1]) зъ червоною шапкою, що подобала на шапку ворожбита, котрый стоячи за клѣткою зъ канарками ворожить будучнôсть.

Дѣвчата водили за нимъ навзаводы очима а хлопцѣ таки липли до него, якъ мухи. Вôнъ мавъ люльку зъ портретомъ короля, що сидѣвъ якъ бы живый на кони, а коли запалювавъ сѣрничокъ до штанôвъ, то пôдкидавъ ногою по воздусѣ, якъ колибъ хотѣвъ когось вôдкопнути вôдъ себе. А всежь таки Льоля рѣзника Анджеля, якъ бы наумысно, не показувала ся нѣколи, не було єѣ видко анѣ на службѣ Божôй, анѣ на музицѣ; була, бачите, заручена зъ кимсь зъ Лікодіѣ, зъ вôзникомъ, що мавъ чотири мулы въ стайни.

Турідду, довѣдавшись о тôмъ, хотѣвъ єму зъ разу, — чортъ бы єго взявъ! — выпустити таки кишки зъ него, таки такъ хотѣвъ зробити тому зъ Лікодіѣ; але опôсля не вдѣявъ єму нѣчого, бо давъ собѣ волю тымъ, що выспѣвувавъ пôдъ вôкнами невѣрнои всѣлякѣ поганѣ спѣванки, якѣ лишь знавъ.

— Невжежь Турідду кумпѣ Нунціѣ не має нѣякои иншои роботы — говорили собѣ сусѣды — що ходить цѣлу нôчь та выспѣвує якъ та полищена на самотѣ пташка?

Вкôнци таки стрѣтивъ Льолю, коли вертала зъ вôдпусту на Пречистои дель Перікольо; она, побачивши єго, анѣ не зблѣдла, анѣ не спаленѣла, все одно, якъ бы єго й не було коло неи.

— Щасливый хто васъ видить! — каже.

— Та я довѣдала ся, що вы на першого верпули.

— А я довѣдавъ ся про иншѣ рѣчѣ! — вôдповѣвъ Турідду. — Хиба може не правда, що вы вôддаете ся за вôзника Альфія?

— Коли воля Божа, — сказала на то Льоля пôдтягаючи на бороду оба кôнцѣ хустки.

— Воля Божа! А вы такъ робите, якъ вамъ ся хоче. Воля Божа була, що я мусѣвъ вернути зъ такъ далека, абы довѣдавъ ся про такѣ красні рѣчѣ, Льолю!

Бѣдняга хотѣвъ ще удавати байдужного, але голосъ застрягъ єму въ горлѣ; ишовъ за дѣвчиною похитуючи головою, що ажь єму кôнчикъ вôдъ шапки бивъ ся то сюды, то туды по плечи. Єй стало єго направду жаль, коли побачила, що вôнъ такій зажуреный та засумованый, але не мала вôдваги придобряти єго пустыми словами.

— Чуєте, Турідде, — вôдозвала ся по хвили — лишѣть мене, пôду оптамъ до моихъ подругъ. Що бы то сказали въ селѣ, якъ бы мене зъ вами побачили?...

— Про мене — ставъ єй Турідду дорѣкати — теперь, коли вôддаете ся за Альфія, що має чотири мулы въ стайни, вже вамъ нѣяково, щобы люде черезъ мене стали про васъ говорити. Моя мати, бѣдна, коли я бувъ у вой-

*) Отсе оповѣданє италіяньского писателя, написане въ оріґиналѣ пôдъ заголовкомъ: Cavalleria rusticana, (Каваллерія рустікана — наголосъ въ першôмъ словѣ спочиває на буквѣ „і“), стало ся въ короткôмъ часѣ славне на весь свѣтъ, а то въ двохъ причинъ. Славный италіяньскій музикъ-композиторъ, Маскані (Mascagni) переробивъ се оповѣданє на оперу пôдложивши до словъ, взятыхъ зъ него, прекрасну музику. Опера Масканього була представлювана майже по всѣхъ бôльшихъ театрахъ европейскихъ и принесла композиторови не лишь славу, але й великѣ грошѣ. Верґу гнѣвало то, що Маскані нажилъ собѣ зъ єго оповѣданя и славы и грошей, а навѣть и не попросивъ єго, щобы вôнъ дозволивъ переробити своє оповѣданє на оперу, то й заповвавъ и єго и накладця оперы Сонцонього за неправне выкористуванє чужои працѣ. Судъ порѣшивъ бувъ сю справу такъ, що наказавъ Масканьому и Сонцоньови заплатити авторови оповѣданя четверту часть всѣхъ доходôвъ зъ оперы. Закимъ однакожь сей вырокъ ставъ правосильный, погодили ся обѣ стороны дня 4 сѣчня с. р. въ той способъ, що Маскані и Сонцоні заплатили Верґѣ вôдступного 140.000 ліръ або на нашѣ грошѣ 70.000 зр. Цѣкаво хиба прочитати оповѣданє, що коштує такъ велику суму.

[1]) Берзалієрами называють ся италіяньскѣ стрѣльцѣ.

армiѣ, якъ въ часѣ мира, такъ и пôдчасъ вôйны.

	Пôдчасъ мира Офіцирôвъ и воякôвъ	Пôдчасъ вôйны Офіцирôвъ и воякôвъ
Пѣхота и стрѣлцѣ:		
102 полкôвъ пѣхоты .	167.180	671.400
1 полкъ тироль. стрѣлц. } 30 баталіон. стрѣлцѣвъ }	17.000	58.270
26 австр. полк. обор. кр.	10.420	123.700
28 угор. полк. гонведôвъ	16.540	131.670
разомъ	211.140	985.040
Кôннота:		
42 полкôвъ кôнноты .	46.360	71.860
6 австр. полкôвъ кôннои обороны кр., тирольскій и дальмат. стрѣл. кôнній }	1.070	5.470
		670
10 угор. полк. кôн. гонв.	3.350	9.510
разомъ	49.780 .	87.510
Артілерія:		
42 дівіз. самост. батерій	14.150	44.230
8 дівізій кôнныхъ батерій	2.040	3.200
11 (12) бат. гôрскихъ и дівізія гôрска въ Тироли	980	3.680
14 полк. корпус. артіл.	9.930	30.000
разомъ	27.120	81.110
Вôддѣлы технічнй:		
Піоніры . . .	3.830	12.050
Женісты . . .	4.360	11.930
Вôддѣлы зелѣз. и телеґр.	1.120	6.600
6 полкôвъ артілеріѣ крѣпостнои и 3 батеріи .	8.040	22.440
разомъ	17.350	53.000
Тренъ и иншй роды:		
Тренъ (фурвезы) . .	3.264	46.870
Санітеты . . .	4.710	23.000
Вôддѣлъ провіянтовый	1.440	14.000
Вôддѣлъ мундуровый .	500	1.020
Вôддѣлъ для приборôвъ артілеріѣ и трену .	1.890	2.220
Иншй вôддѣлы . .	2.450	2.600
разомъ	13.850	88.420
Высшй команданты и т. п.	3.400	19.000
Надвышка въ краяхъ окупованыхъ . .	3.000	
разомъ	326.040	1,315.370

Станъ коней арміѣ и обороны краевои выносить въ часѣ мира 57.700, а на часъ вôйны 233.570.

На часъ вôйны приходить ще загальне ополчене зъ 430 баталіонами по 1.000 воякôвъ и 20 шкадронъ по 150 ѣздцѣвъ. А именно въ Австріи: 92 баталіонôвъ до вымаршу, зъ котрыхъ 72 складаесь на девять бриґадъ, а 20 служить яко вôддѣлы штабовй и етатовй; вôдтакъ 142 баталіонôвъ теріторіяльныхъ. Въ Угорщинѣ: 92 баталіонôвъ до вымаршу, зъ котрыхъ 64 складаесь на вôсѣмь бриґадъ; 102 баталіонôвъ до службы внутрѣшнои, вконци 20 шкадронъ гузарôвъ.

Переглядъ політичный.

Спôльне міністерство занятe теперь выготовленємъ спôльного буджету на 1894 р. Въ половинѣ цвѣтня мають вôдбути ся спôльнй конференціи міністрôвъ, на котрыхъ остаточно буде установленый прелімінарь. Спôльнй Делеґаціи будуть скликанй сего року — якъ доносять о тôмъ зъ Будапешту — на день 23 мая. Зъ того можна вносити, що сесія соймôвъ закончить ся около половины мая.

Міністерство скарбу постановило мабуть вставити до буджету на 1894 р. суму 50.000 зр. на выставу краєву у Львовѣ.

Зачувати, що нѣмецкій цѣсарь має приѣхати на осѣннй маневры, котрй будуть вôдбувати ся на Угорщинѣ.

Зъ Петербурга доносять, що речинець повернення міністра справъ заграничныхъ не єсть точно означеный. Найимовѣрнѣйше перебуде Гірсъ черезъ лѣто въ Швайцаріи. — Ґен. Оржевскій має сими днями выѣхати до Вильна, де обнимає становище ґен. ґубернатора.

На оногдашнôмъ засѣданю анґлійского парляменту выступавъ Бальфутъ рѣшучо и енерґічно противъ нового проекту автономіѣ ирляндскои доказуючи, що єго не можна нѣякъ ухвалити. Проводиръ Парнелітôвъ Редмондъ заявивъ, що рѣшуче мнѣнє можна буде ажь тогды высказати, коли дотычный проектъ буде предложеный въ повнôмъ єго змѣстѣ. Остаточно буде могла справа рѣшити ся ажь въ третôмъ читаню. Всеежь таки вôнъ симпатизує зъ симъ проектомъ и годить ся вповнѣ на него.

Новинки.

Львôвъ дня 16 лютого.

— **Комітетови будовы церкви** въ Куропатникахъ въ повѣтѣ бережаньскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 200 зр. запомоги.

— **Дирекція почтова** оповѣщує, що почавши вôдъ 16 лютого заводить ся мѣжь Городенкою а Залучемъ возы почтовй, призначенй такожь до перевозу подорожныхъ. Належитôсть за ѣзду выносить 90 кр. вôдъ особы. Возы будуть мати получене зъ поѣздами зелѣзничими до Львова и до Ицканъ.

— **Въ честь 50-лѣтного ювилею папского** вôдбуде ся въ Яблоновѣ коло Коломыѣ въ недѣлю дня 19 лютого вечерокъ музикально-декляматорскій.

— **На будову дому для „Зорѣ“** зложили а взглядно субскрибовали: оо. Мудракъ Іоанъ 1 зр., Баньковскій 6 зр. 20 кр.; Бачиньскій Александеръ 1 зр.; Бачиньскій Іосифъ 1 зр.; Петрушевичь Антоній 1 зр.; Сѣнгалевичь Михаилъ 1 зр.; Пакижь Мартинъ 1 зр.; дръ Делькевичь Іосифъ 5 зр.; Готеровскій Левъ 2 зр.; пп.: Гнаткевичь Володиславъ 50 зр.; дръ Шараневичь Изидоръ 2 зр.; Огоновскій Петро 5 зр.; Кулачковскій Иванъ 5 зр.; дръ Сельскій Щасный 5 зр.; дръ Добряньскій Иванъ 5 зр.; А. Т. 1 зр; Павенцкій Антôнъ 1 зр.; дръ Кулачковскій Ярославъ 10 зр.; сов. Гавришкевичь 5 зр.; Левиньскій Иванъ 100 зр.; Урыцкій Теодорѣ 30 кр.; Ковюкъ Григорій 30 кр.; Орелъ М. 20 кр.; Недопадъ 30 кр; Цеглиньскій Григорій 2 зр.; Сѣчиньскій Андрѣй 1 зр.; дръ Малинякъ Никола 50 кр.; Марковскій Зиґмундъ 10 кр.; Мѣйскій Михайло 30 кр.; панѣ Алексевичь Клявдія 1 зр. т. є. разомъ 229 зр. 20 кр., а вôдъ 20 грудня 1892 по нинѣ 1462 зр. 63 кр. — *В. Нагôрный,* голова товариства.

— **Выстава плянôвъ конкурсовыхъ** на будынки выставы краєвои буде отворена для публики въ четверъ, пятницю и суботу вôдъ годины 9 до 1-ои рано и вôдъ 4 до 6 ои по полудни въ мѣскôмъ музею промысловôмъ у Львовѣ. Вступъ безплатный.

Зъ круговъ адвокатскихъ. П. Спиридіонъ Ивановскій, адвокатъ у Самборѣ, зрезиґнувавъ зъ адвокатуры и тому єго вычеркнено зô списку адвокатôвъ. — Дисціплінарный сенатъ у найвысшôмъ трибуналѣ у Вѣдни за кару заказавъ адвокатови Льву Ґольдфарбови въ Коломыи занимати ся черезъ рôкъ адвокатурою. На часъ тои суспензіѣ именовано заступникомъ дра Ґольдфарба дра Мільґрома, адвоката въ Коломыи.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтокъ Сковятинъ въ повѣтѣ борщѣвскôмъ, 1100 моргôвъ, купивъ вôдъ дотепе рѣшного властителя Бартфельда заступникъ маршалка краєвого п. Антôнъ Якса Хамецъ.

— **Змѣны въ умундурованю войска.** Пôсля Reichswehr мають бути заведенй такй змѣны въ войсковôй одежи: Въ кавалеріи мають бути панталь оны червонои барвы заступленй барвою сѣрою взглядно темносиною. Уланы мають одержати давнй кабаты, барвы темно-зеленои зъ червонымъ передомъ. Артілерія одержить кабаты зъ подвôйнымъ рядомъ ґузикôвъ, а фурґоны на чакахъ китицѣ. Змѣны въ умундурованю пѣхоты не будуть поки що введенй.

— **Огнѣ.** Дня 4 с. м. досвѣта выбухъ огонь у стайни Ивана Войтѣховского селянина въ Жиравѣ у жидачѣвскôмъ повѣтѣ. Згорѣла стайня, а въ нѣй семеро рогатои худобы, два конѣ и одна безрога. Крôмъ того згорѣла стирта збôжа. Шкода выносить 1.380 зр., а була обезпечена на 400 зр. Причина огню нерозслѣджена ще доси. — Дня 7 с. м. въ полудне повставъ огонь на подѣ дому Данила Лавры въ Роздолѣ. Згорѣвъ дахъ того дому, стайня и декотрй рѣчи господарскй. Шкода выно-

---

ску, мусѣла продати послѣдного мула та й той кусень винницѣ, що при дорозѣ. Не такъ вже теперь, якъ бувало, а вы вже позабули на тй часы, коли то мы розмовляли зъ собою зъ вôкна на дворѣ, коли то вы дарували менѣ при розлуцѣ отсю хустинку! Лишь одепъ Богъ знає, кôлько то сльозъ я въ ню выплакавъ, будучи такъ далеко, такъ далеко, що тамъ нѣхто й не згадавъ про наше село. Ну, такъ идѣть зъ Богомъ, Льольо, вже по нашôй дружбѣ!

Льоля вôддала ся за вôзника Альфія, а въ недѣлю на музицѣ заєдно держала ся руками попôдъ боки, щобы на єѣ пальцяхъ було добре видко всѣ тй грубй, золотй перстенѣ, якй дарувавъ ѣй єѣ чоловѣкъ. Турріду ходивъ то сюды, то туды по улици зъ люлькою въ зубахъ и заложивши руки въ кишенѣ, удававъ байдужного водячи очима по дѣвчатахъ; але у внутрѣ гризло то єго, що Льолинъ чоловѣкъ мавъ тôлько золота та що она й не подивила ся на него, коли вôнъ ишовъ коло неи.

Зроблю ѣй то на збытки, тôй огидѣ! — казавъ самъ до себе.

Майже саме проти хаты Альфія живъ сусѣдъ Коля, властитель винницѣ, богачъ якихъ мало, а мавъ одну одинокую доньку. Туды ставъ заходити Турідду и залицяти ся до дѣвчины.

— Чому не йдете радше до сусѣдки Льолѣ? — дразнила єго Санта.

— Що менѣ зъ сусѣдки Льолѣ, зъ неи зробила ся велика панѣ! Взяла собѣ короля зъ короною.

— А хибажь я не заслужила собѣ на короля зъ короною?

— Я бы не давъ васъ и за сто Льоль; знаю такого, що й не подививъ бы ся анѣ на Льолю, анѣ на нѣкого въ свѣтѣ, якъ бы васъ мавъ, вѣрте бо, Льоля не варта вамъ и черевика подати, бо таки нѣ.

— Лисъ, коли не мôгъ досягнути винограду, то вôдозвавъ ся: „Моє ты грозно, якежь ты красненьке!“

— Ой, тй вашй руки, Турідде!

— Боите ся, що васъ таки зъѣмъ?

— Не бою ся анѣ васъ, анѣ нѣкого въ свѣтѣ.

— Ну, звѣстно, ваша мати була зъ Лікодіѣ! У васъ палка натура! Ой, зъѣвъ бы я васъ очима!

— Такъ зъѣжте мене очима; але поки що поможѣть пôдоймити менѣ отсю вязанку.

— Для васъ пôдоймивъ бы я й цѣлу хату, вѣрте менѣ!

Она, щобы не почервонѣти ся, замахнула ся на него кимакомъ, що навинувъ ся ѣй пôдъ руки и таки мало що єго нимъ не ударила.

— Отъ лѣпше поспѣшѣмъ ся; пустою бесѣдою не завяжемо вязанки.

— Кобы я такъ бувъ богачемъ, то знайшовъ бы я собѣ таку жѣнку, якъ вы, Санто.

— Я не возьму собѣ короля зъ короною, якъ сусѣдка Льоля, але коли менѣ Господь Богъ пôшле якого, то безъ вѣна не буду.

— Тажь то звѣстна рѣчь, що вы богацка донька.

— Ну, колижь звѣстна, то спѣшѣть ся, бо тата лише що тутъ не видко, а я не рада бы, щобы вôнъ мене на дворѣ заставъ.

Батько ставъ вже бувъ па таке лютити ся, але дѣвчинѣ було проте й байдуже, бо єѣ заскоботавъ бувъ въ само серце кôнчикъ вояцкои шапки, що заєдно танцювавъ передъ єѣ очами. Коли бувало батько вытрутить Турідда за дверѣ, то донька отворить єму вôкно и розмавляє зъ нимъ цѣлыми вечерами, ажь вже й въ цѣлôмъ сусѣдствѣ стали собѣ о тôмъ розповѣдати.

(Конецъ буде.)

сить 250 зр. Причиною огню була зла будова комина. — Въ Гаркльовôй, въ ясліскôмъ повѣтѣ, пôдпаливъ одинайцятилѣтный хлопець свого стрыка Осипа Бельника и той мавъ шкоды на 200 зр.

— **Зъ Коросна доносять** о великихъ метелицяхъ снѣжныхъ, якî тамъ були тыми днями. Комунікація перервана и тому люде не мають чимъ палити. Дуже богато копалень замкнено зъ тои причины, бо годѣ робити. Около 10 с. м. були декуды насыпы снѣжнî высокî на три до пяти метрôвъ. Вовки крутять ся все въ околици Кросна. Оногды въ бѣлый день роздерли селянина зъ Клярôвця и напастували почтаря, що ѣхавъ зъ Ясла.

— **Нещаснî пригоды.** Каська Образъ, 47 лѣтна господиня зъ Верхрати, несла полотно вôдъ ткача зъ Новя, повѣта чесанôвского и вертала въ дня 7 на 8 с. м. въ ночи до дому. Студѣнь и метелиця була така, що Образина замерзла на дорозѣ. — Въ Камешници въ живецкôмъ повѣтѣ пôшовъ парôбокъ Осипъ Матушный до лѣса за жердкою на дышель. По дорозѣ поховзнувъ ся въ горы и упавъ такъ нещасливо, що за мѣсци забивъ ся

— **До церкви св. Петра и Павла** на Лычаковѣ у Львовѣ добували ся въ ночи на 15 с. м. невыслѣдженî доси злодѣѣ. По пôвночи почувъ паламарь, що мешкає при церквѣ, якійсь стукъ и выйшовъ зô своєѣ комнаты. Коли его побачили злодѣѣ, заразъ утекли. Першî дверѣ були вже вôдбитî, а другî оббитî грубою зелѣзною бляхою сильно ушкодженî. Тую церкву и приходство нападають вôдъ часу до часу все якійсь опришки, черезъ що священикъ тамошній все въ обавѣ. Мабуть тî самî злодѣѣ добивали ся и до захристіѣ костела св. Антона, але не могли проломити зелѣзныхъ сильныхъ кратъ.

— **Зъ салѣ судовои.** Вчера вôдбувъ ся передъ судьями присяжными процесъ противъ Казимира Саталецкого, котрого обжаловано о то, що помагавъ знаному фальшôвникови Сомполиньскому пускати мѣжь людей фальшивî шѣстки и двѣшѣстки. По гарнôй промовѣ дра Ґрека увôльнено Саталецкого вôдъ вины. А Сомполиньского ще дотеперь не найшли, вôдколи утѣкъ зъ вязницѣ. Дотеперь ще попадають ся въ руки фальшивî шѣстки и двѣшѣстки, бо Сомполиньскій пустивъ ихъ въ свѣтъ шѣсть до сѣмь тысячь штукъ.

— **Убійства.** Дня 5 с. м. убила Тереса Фіґекъ 20-лѣтна дѣвчина, зъ Крешовиць у хшанôвскôмъ повѣтѣ, свою дитину такимъ способомъ, що кинула єѣ въ потôкъ, плывучій черезъ громаду Рудаву. Єѣ увязнено. — Дня 9 с. м. найдено въ Жабю селянку Анну Марчукъ неживу коло єѣ дому. За кôлька годинъ потôмъ вытягнено зъ Черемоша тѣло єѣ чоловѣка Федора. Причина смерти обоихъ дотеперь нерозслѣджена, але єсть пôдозрѣнє, що се Марчукъ убивъ впередъ свою жѣнку, а вôдтакъ самъ утопивъ ся. Слѣдство судове веде ся.

— **Самоубійства.** Въ кадетской школѣ въ Лобзовѣ застрѣливъ ся кадетъ Болеславъ Збишевскій, бо дôставъ зле свѣдоцтво. — Въ Краковѣ въ однôмъ готели застрѣливъ ся якійсь незнаный чоловѣкъ. Вôнъ казавъ передъ тымъ, що зве ся Иванъ Ріґеръ и є зъ Белза, але то мабуть выдумка. Причина самоубійства незнана.

— **Четверо дѣтей** породила една молоденька жѣнка на Угорщинѣ. Дѣти не прийшли на свѣтъ одного дня, лише що кôлька днѣвъ одно. Перша дитина уродила ся 30 сѣчня с. р., а четверта ажь 8 с. м.

— **Ранна весна.** Въ околици Вѣдня а именно коло Гадерсдорфъ, въ долинѣ рѣчки Вѣденки, появили ся дня 12 с. м. першî жайворонки. Єсть то, кажуть, знакъ, що буде ранна весна. Пôсля двацятилѣтныхъ спостережень одного тамошного мешканця не появляли ся жайворонки въ такошныхъ сторонахъ нѣколи скорше якъ около 18 лютого, за то часто о много пôзнѣйше (такъ по острôй зимѣ въ 1890 р. на 1891) ажь дня 1 марта. Досвѣдъ учить, що скоро жайворонки вернуть, то вже не можна сподѣвати ся великои студени. Крôмъ того показали ся ще й деякî другî ознаки ранной весны. По лѣсахъ н. пр. почала вже пукати лоза, снѣгурѣ вже вôдъ 25 сѣчня вертають на пôвнôчь. Въ деякихъ багнахъ коло Вѣдня показали ся въ послѣдныхъ теплыхъ днях жабы, добачено навѣть гладуна, або слѣпу гадину (рôдъ ящѣрки, що подобає зовсѣмъ на гадину), якъ сунувъ ся по земли. Въ послѣдныхъ теплыхъ днях почали вже и кертицѣ рити землю, а то має бути найпевнѣйшимъ знакомъ, що вже не буде студени и що весна вже за плечима. У насъ по домахъ показує ся вже т. зв. зазулька, червоненькій хрущикъ зъ 7 чорными цяточками на крильцяхъ та лазить по вôкнахъ, а люде зъ давенъ давна говорять, що коли сей хрущикъ зачинає лазити по вôкнахъ, якъ колибъ хотѣвъ добути ся на двôръ, то вже знакъ що буде весна.

✝ Посмертнî вѣсти.

— Василь Мацюракъ, заступникъ декана комарняньского и священикъ у Ляшкахъ завязаныхъ, померъ тамъ у 48 р. житя и 20 священьства. — Вільгельмъ Червиньскій, знаный у Львовѣ музикъ и композиторъ, авторъ „Маршу Соколôвъ“, померъ у Львовѣ въ 56 р. житя. — Ґр. Володиславъ Козєбродзкій, посолъ до галицкого Сойму и до Рады державнои, знаный писатель и драматурґъ польскій, що недавно выгравъ першу премію на конкурсѣ літературнôмъ за свою комедію „Учителька“, померъ въ понедѣлокъ сего тыждня въ 54 роцѣ житя Похоронъ вôдбуде ся дня 16 с. м. въ Хлопицяхъ.

Всячина.

— **Теля зъ двома головами.** Зъ Молодкова въ Надвôрняньскôмъ пишуть намъ: „Доношу вамъ, що у насъ въ Молодковѣ, минувшого тыждня мала корова у одного бѣдного господаря теля зъ двома головами, котрî зросли зъ собою; писки подобають на песячî, а въ обохъ есть по кôлька великихъ на пôвъ центіметра широкихъ зубôвъ. Теля має чотири очей и двоє ушей, а хвôстъ короткій, якъ у заяця. Теля не жиє, а корова также дуже хора. Корову ту купивъ той господарь таки въ селѣ и она у него була ледви що третій день, коли породила ту вôдмѣну. Годилось бы, щобы хтось забравъ ту вôдмѣну до якого музею у Львовѣ. — *М. С.*

— **Землетрясенє на островѣ Занте.** Мы вже коротко донесли, що страшне землетрясенє спустошило малый а гарный островъ Занте, въ давнину званый Закинтосъ. Землетрясенє давалось тамъ чути вже вôдъ пôвъ року, але слабо. Люде думали, що такими малыми землетрясенями сила вульканічна въ земли ослабне. Однакъ помилили ся, бо дня 31 сѣчня сего року досвѣта цѣлый островъ сильно затрясъ ся такъ, що стѣны, дахи и цѣлî домы почали валити ся, а налякапî люде повтѣкали на двôръ далеко вôдъ домôвъ. Хочь зимно було дуже, а таки декотрî люде були майже на пôвъ нагî. Коли розвиднѣлось, показало ся, що нѣ оденъ дôмъ не бувъ уже безпечный, кождый туй-туй мôгъ завалити ся.

Наставъ день, на щастє гарный и сонѣчный. Черезъ цѣлый день трясла ся земля. Долѣшна часть мѣста Занте, де були самî невеликî домы, лежить цѣла розвалена, а люде обозомъ стоять въ оливныхъ гаяхъ. Нôчь зъ 31 сѣчня на 1 лютого була гарна, а мѣсяць свѣтивъ ясно. О другôй годинѣ по пôвночи затрясла ся земля знову такъ сильно, що що ще не завалило ся, то теперь упало на землю, особливо по селахъ. Два села зрôвнались зъ землею.

Дня 2 лютого затряслась третій разъ земля. Въ мѣстѣ Занте завалила ся груба стѣна вязницѣ, а вязнѣ почали втѣкати. Офіцирови, що мавъ тогды службу, и воякамъ его удало ся половити вязнѣвъ. Шпиталь бувъ такъ ушкодженый, що вже годѣ було тамъ держати хорыхъ; ихъ перенесли до дому єпископа, до костела и до дому католицкихъ сестеръ школьныхъ. Вôдъ того дня всякій рухъ на островѣ уставъ. Грецке правительство прислало сейчасъ военный корабель зъ грôшми, поживою и наметами, до Занте, але тогды вже 26.000 людей не мало даху, то й помôчь була за мала.

Обчислено, що головный ударъ вульканічнои силы выйшовъ зпôдъ моря о пять миль вôдъ схôдного побережа острова. На другихъ островахъ и на суши не замѣтили навѣть землетрясеня; оно не далось тамъ чути. Погода була гарна; але землетрясенє ще далось кôлька разôвъ чути. И такъ Занте, найгарнѣйшій зъ йоньскихъ островôвъ, лежить теперь зруйнованый. Островъ сей довгій на 4 милѣ, має 438 квадратовыхъ кільометрôвъ обєму. Стрôмке скалисте побереже не має нѣякои выгôднои пристани, лише малî заливы и то выставленî противъ полудневыхъ и пôвнôчно-схôдныхъ вѣтрôвъ. Островъ той є вульканічный и землетрясенє дає ся тамъ дуже часто чути, але пôдсонє є миле и здорове и воды тамъ богато. Найвысша гора на Занте зве ся Капъ Кієрі и высока 740 метровъ. Всѣхъ людей на нѣмъ є 44.070. Островъ сей богатый въ оливу, вино (40 родôвъ вина має!), цитрины, ґранаты, родзинки, мельоны, сôль, сѣрку и олѣй скальный. Занте становить одну епархію и окремый край, приналежный до Греціѣ. Столиця Занте має 16.250 мешканцѣвъ; въ нѣй сидить грецкій и католицкій епископъ. Промыслъ тамъ доситъ сильно розвиненый.

Ще не прошумѣла вѣсть про сю страшну катастрофу, якъ наспѣла вже й друга про катастрофу на островѣ Самотраке; однакожь про сю нема ще подрôбностей.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшî добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 15 до 12 год. въ полудне дня 16 с. м.: середна теплота була + 2·2° Ц., найвысша + 3·6° Ц. (вчера по полудни), найнизша — 1·0° Ц. вчера въ ночи. Барометръ иде въ гору (769). Вѣтеръ буде полуд. захôд., слабый, теплота позôстане около + 3° Ц., небо буде легко захмарене; опаду не буде.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 15 с. м. пшениця 7·25 до 7·75; жито 6·25 до 6·50, ячмѣнь 5·— до 5·75; овесъ 5·25 до 5·75, рѣпакъ 10·60 до 11·50; горохъ 7·25 до 10·—; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 10·50 до 11·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 4·60 до 5·—; гречка 6.90 до 7·50; конюшина червона 68·— до 75·—; бѣла 60·— до 80·—; шведска 65·— до 75·—; кминокъ 17·— до 20·—; анижъ 36·— до 38·—; кукурудза стара 5·25 до 5·60; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижь 16 лютого. Рада міністрôвъ ухвалила дати завтра вôдповѣдь на интерпеляцію пос. Лейдера въ справѣ загальнои політики. Кабінетъ заявить, що готовъ поступати лишь зъ републиканьскими партіями безъ взгляду на ихъ всѣлякî вôдтѣни и прийме порядокъ дневный, котрый буде сему заявленю найбôльше вôдповѣдати. — Въ процесѣ дінамітовôмъ засуджено сенатора Леґея на три роки вязницѣ и 3000 франкôвъ, а Превоста на три роки и 100 франкôвъ грошевои кары.

Берлинъ 16 лютого. Вчерашнî зборы людей всѣлякихъ партій въ Берлинѣ и Ґерліцъ ухвалили однодушно резолюцію въ користь предложеня войскового, заявляючи при тôмъ, що нарôдъ нѣмецкій має ще на стôлько силы, щобы выдержати новî выдатки на войско.

Вѣдень 16 лютого. Надзвычайнî професоры на выдѣлѣ теольоґічнôмъ оо.: дръ Комарницкій и дръ Бѣльчевскій именованî звычайными професорами при львôвскôмъ университетѣ. Катехиты оо.; Мих. Курись и Евг. Громницкій именованî катехитами при ґімназіи въ Тернополи.

Вѣдень 16 лютого. Приѣхавъ тутъ кн. Фердинандъ болгарскій и позôстане ажь до дня 22 с. м.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ
(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	–
„ Пôдволочискъ зъ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9·56	3·22	10·[illegible]	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Кроховецкій.**

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневниковъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.